

FÜGGETLEN RENDESZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/312/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

130/2015. (III. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2014. augusztus 8-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2015. március 26-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Sz. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, illetve alapjog sérelme nem megállapítható.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos vele szemben 2014. július 29-én L. településen a Sz. Rendőrkapitányság által foganatosított közlekedés rendészeti intézkedés miatt terjesztette elő 2014. augusztus 8-án panaszát.

A panaszos előadta, hogy 1 hetes kisfia van, akire az említett napon édesapja vigyázott, amíg ő elmentem a postára. Amikor odaért, beállt mellé egy rendőrautó, melyből kiszállt K. Sz. r. törzsőrmester és kollégája. Ellenőrizték a papírokat és közölték, hogy nincs biztosítás az autón, amivel a postához érkezett. A panaszos ezzel nem értett egyet, mert tudta, hogy be lett fizetve a biztosítási díj. Megkérte az intézkedő rendőröket, hogy várjanak egy percet, amíg megkeresi a csekket. Ők nem vártak, és kinyitatták panaszossal a csomagtartót, melyben pár darab főzni való kukorica volt, melyeket a panaszos, édesanyja kertjéből kapott.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Ekkor K. Sz. r. törzsőrmester meggyanúsította a panaszost, hogy ő lopta a kukoricát, és hozzátette, hogy ezért bilincsben el is vihetik. A panaszos szerint megalázta őt és lekezelően bánt vele. Hozzátette, hogy K. Sz. r. törzsőrmester végig tegezte őt, miközben nem ismerik egymást. A panaszos csak az interneten közzétett videóból tudta, hogy ki a rendőr. A panaszos úgy véli, hogy a rendőri cím még nem jogosít fel senkit arra, hogy így megalázzanak egy kismamát minden ok nélkül.

A panaszos elmondása alapján, ezek után, a rendőrök a szakadó esőben kiállították őt a kocsija mögé, míg ők beálltak a postánál lévő tető alá és sutyorogtak, majd közölték vele, hogy 20.000.- Ft helyszíni bírságot kap a biztosítás hiánya miatt. Ezt a panaszos nem ismert el, ezért feljelentették. A panaszos elmondása szerint az egész intézkedés alatt tegeztek, lenézték, kinevették, megalázták és jogtalanul gyanúsították meg lopással.

Hazaérve, a panaszos elmesélte a párjának a történeteket, aki bement a rendőrségre, hogy panaszt tegyen P.-n, de a parkolóba érve K. Sz. r. törzsőrmester megállította, és őt is feljelentette a biztosítás hiánya miatt. A feljelentést kollégájával íratta meg. A panaszos itt megjegyezte, hogy a befizetett biztosítási csekket idő közben megtalálta, csak a rendőrök nem adtak neki lehetőséget arra, hogy megkeresse az autóban. Panaszával várt, mert nem tudta jó döntés-e, ha megteszi. Tartott attól, hogy ezek után K. Sz. r. törzsőrmester a legközelebbi igazoltatás során még jobban megalázza, de végül úgy gondolta, hogy egy rendőrnek nincs joga így viselkedni szolgálattétel során. A panaszos megjegyzi még, hogy semmiféle papírt nem kapott a feljelentésről, a párja (M. J.) viszont kapott.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az O. Rendőr Főkapitányság E. Sz. keresztül az ügyben illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) Az intézkedést foganatosító T. T. r. törzsőrmester és K. Sz. r. törzsőrmester 2014. szeptember 23-án, a kérdéses intézkedésről kelt jelentése szerint 2014. július 29-én gépkocsizó szolgálatot láttak el P. település illetékességi területén.

L. belterületén a P. u. – J. u kereszteződésében intézkedés alá vontak egy zöld színű Opel személyautót és az azt vezető panaszost. Az intézkedésre azért került sor, mert a panaszos a P. utcából a J. utcára kikanyarodva, továbbá megállásakor, az irányjelzést elmulasztotta. Jól látszódott, hogy panaszos nem tett eleget az irányjelzési kötelezettségének, mivel a rendőrök közvetlen mögötte haladtak.

Az igazoltatás megkezdésekor az intézkedő rendőrök napszaknak megfelelően köszöntek, mindvégig tisztelettudóak voltak a panaszossal szemben. Az intézkedés L. központjában valósult meg, több járókelő közlekedett arra. Egy babakocsi mellett álló hölgy is végignézte a rendőri intézkedést. Ennek függvényében sem lehetett a rendőrök bánásmódja, valamint hangneme sértő.

Közölték a panaszossal, hogy azért lett intézkedés alá vonva, mert az irányjelzési kötelezettségének nem tett eleget. Továbbá rádión keresztül, az adatnyilvántartó rendszerben történő ellenőrzés során megállapításra került, hogy a fenti gépjármű nem rendelkezik érvényes kötelező gépjármű- felelősség biztosítással.

Ezt követően panaszost tájékoztatták arra vonatkozólag, hogy a rendszerük szerint nincs biztosítás az általa vezetett gépkocsin, amelyet panaszos nem ismert el. Tekintettel arra, miszerint panaszos nem ismerte el a biztosítás hiányát, megkérték, hogy igazolja azt a helyszínen. Ennek panaszos nem tudott eleget tenni, elmondása szerint nem tudja, hol van a befizetést igazoló szelvény.

A panaszos, M. J., által használt gépkocsival közlekedett. Tekintettel arra, miszerint M. J. az illetékes hatóság előtt ismert személy,- nevezett ellen több büntető, illetve szabálysértési eljárás folyik,- ezért a rendőrök kiemelt figyelmet szenteltek a fenti gépkocsinak. A rendőrök figyelmét, eligazításuk során fokozatosan felhívták, egyaránt az átutazó, és a helyi bűnelkövetők igazoltatására, illetve ellenőrzésére is.

Felszólították a panaszost, hogy nyissa fel a gépkocsi csomagtartóját, aminek panaszos eleget tett. A csomagtartójában találtak egy vödör takarmány kukoricát, melyen, kukoricaszár maradványok voltak. Mivel tisztában voltak azzal, hogy a panaszos élettársának (M. J.) állatai vannak, megkérdezték a panaszostól, hogy honnan származik a kukorica. A területükön többször fordult már elő kukoricalopás. A panaszos azt állította, hogy a boltban vásárolta, majd amikor kérdőre vonták, hogy a kukoricaszár mért van a csövek mellett, a panaszos közölte, hogy a kukorica akár a saját kukoricaföldjükéről is lehet.

Az intézkedés megkezdésekor jó idő volt, az égbolt felhős, de eső nem esett. Időközben elkezdett szemerélni az eső. Senki nem tiltotta meg panaszosnak, hogy visszaüljön a gépkocsijába az intézkedés végéig. A panaszos azon állítása, hogy kiállították volna az intézkedés során a gépkocsi mögé, a rendőrök elmondása alapján, valótlan. T. T. r. törzsőrmester, még fel is ajánlotta a lehetőséget, hogy panaszos az eső miatt nyugodtan szálljon vissza a gépkocsiba.

Közölték panaszossal, hogy milyen szabálysértéseket követett el, irányjelzés elmulasztása, érvényes Kötelező Gépjármű Felelősségbiztosítás nélküli vezetés, továbbá közölték vele, hogy az általa elkövetett szabálysértés miatt, vele szemben 20.000 forintos bírság kerül kiszabásra. A panaszos az intézkedést kifogásolta mivel, - állítása szerint - ő alkalmazott irányjelzést. A bírságot nem fogadta el, bár a jogkövetkezményekre felhívták a figyelmét.

2) A 2014. július 29-én kelt szabálysértési feljelentés tanúsága szerint, 2014. július 29-én 12 óra 45 perckor intézkedés alá vontak egy zöld színű Opel személyautót és az azt vezető panaszost. Az intézkedésre azért került sor, mert panaszos, a P. utcából a J. utcára kikanyarodva az irányjelzést elmulasztotta. Az igazoltatás során a rádióon keresztül az adatnyilvántartó rendszerben történő ellenőrzés során megállapításra került, hogy a gépjármű nem rendelkezik érvényes Kötelező Gépjármű Felelősségbiztosítással. Ezt követően panaszost tájékoztatták, hogy a rendszerünk szerint nincs biztosítás az általa vezetett gépkocsin, majd megkérték, hogy igazolja azt a helyszínen. A panaszos ennek nem tudott eleget tenni. A panaszos tájékoztatva lett az általa elkövetett szabálysértésekről illetve hogy vele szemben 20.000 Ft., helyszíni bírságot szabnak ki. A panaszos a szabálysértések tényét nem ismerte el, a helyszíni bírságot nem fogadta el. Ezt követően panaszost tájékoztatták, hogy vele szemben az elkövetett szabálysértések miatt szabálysértési feljelentést tesznek. A panaszos ezt tudomásul vette, de nem ismerte el, személyes körülményeiről nem nyilatkozott. A helyszínen a gépjárművet és a panaszost a körözési nyilvántartásban ellenőrizték, melyben nem szerepeltek.

3) A 2014. augusztus 13-án kelt szabálysértési határozat indokolása a történeti tényállást illetően tartalmilag megegyezik a szabálysértési feljelentésben leírtakkal, ezért a Testület ennek részletes ismertetésétől eltekint.

4) A rendőrség mellékelte a lekérdezések másolati példányát, amely szerint a nyilvántartásban nem szerepelt adat a jármű, kötelező felelősségbiztosításának létéről.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

1) A Testület a panaszeljáráásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálására terjed ki a hatásköre.

a) A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat csomagjármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti hatásköri rendelkezések alapján kijelenthető, hogy a Testület csak azon rendőri magatartások felülvizsgálatát végezheti el, amelyeket az Rtv., a IV.–VI., fejezeteiben szabályoz. Nem veheti át azonban a szabálysértési hatóság szerepét, így nem rendelkezik felhatalmazással annak megállapítására, hogy a panaszos a rendőri intézkedést megelőzően követett-e el szabálysértést. Mindebből kifolyólag a fenti hatásköri rendelkezés alapján a Testület, a rendőrség szabálysértési hatóságként történő fellépését nem minősítheti, afölött semmiféle kontrollt, felügyeletet nem gyakorolhat. Nem vizsgálhatja, hogy a panaszos követett-e el szabálysértést, indokolt volt-e vele szemben a szabálysértési eljárás megindítása, valamint bírság kiszabása. Az ilyen jellegű panaszokra a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló, 2012. évi II. törvényvonatkozó rendelkezései az irányadók. A Testület a hatásköri szabályok értelmében, a szabálysértési eljárást megelőző közlekedésrendészeti intézkedést, és az ennek során tanúsított rendőri magatartást vizsgálhatja.

A Testület a szabálysértési eljárással kapcsolatos panaszelemek tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, a XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményéhez valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

2) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vontat-e intézkedés alá.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint, a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-a tovább részletezi az intézkedési kötelezettség szabályait. A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése szerint a figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetésén tetten ért személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására, és felhívja, hogy a jövőben tartózkodjon szabálysértés elkövetésétől.

A közlekedésrendészeti intézkedés vonatkozásában a Testület utal arra, hogy az Rtv. 44. §, (1) bekezdés b) pontja értelmében a rendőr, az Rtv.-ben, és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során, a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát, és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti. Ugyanezen bekezdés d) pontja szerint a járművezetésre jogosító engedélyt (okmányt), a jármű üzemben tartására vonatkozó hatósági engedélyt (okmányt), a rakományhoz tartozó okmányokat, valamint a jármű hatósági jelzését – a külön jogszabályban meghatározottak szerint – a helyszínen elveheti.

A Testület megítélése szerint az Rtv. 44. §-a egyfajta általános felhatalmazást nyújt a rendőr számára ahhoz, hogy a közlekedés szabályok megtartását ellenőrizze. Ennek keretében a rendőr ellenőrizheti a gépjármű okmányaira vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait. Megjegyzendő, hogy ez az intézkedési jog akkor is megilleti a rendőrt, amikor egyébként jogsértésre utaló körülményt nem észlel.

Az intézkedő rendőr a rendelkezésre álló iratokban leírta, hogy azt észlelte, hogy a panaszos nem használt irányjelzőt kanyarodáskor, majd ezt követően a gépjármű adatainak ellenőrzésekor a rendszer azt mutatta, hogy nincs a gépjárműnek kötelező

felelősségbiztosítása. Mindezek alapján a Testület vizsgálta, hogy fennállt-e a szabálysértés gyanúja.

Az 1/1975. (II. 5.) KPM-BM rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 5. § (1) bekezdés f) pontja értelmében „a közlekedésben olyan járművel szabad részt venni, amelyre a külön jogszabályban meghatározottak szerinti kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási fedezet fennáll.”

A KRESZ 29. § (2) bekezdése szerint „az irányváltogatást - ide nem értve a körforgalmú útra történő bekanyarodást - a művelet előtt kellő időben megkezdett és annak befejezéséig folyamatosan adott irányjelzéssel kell jelezni. E rendelkezést kell alkalmazni a körforgalmú útról történő letérés esetében is. A jármű vezetője egyéb esetben (pl. útkereszteződésben kanyarodó főútvonalon való továbbhaladás esetén) is adhat irányjelzést, ha ezzel továbbhaladási irányáról a közlekedés más résztvevői számára többlettájékoztatást ad, az irányjelzés azonban megtévesztő nem lehet.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 178. pont alatt rendelkezik a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértéséről.

224. § (1) Aki KRESZ-ben meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217–222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, szabálysértést követ el.

(2) A KRESZ 40–41. §-ának, valamint más megállási, várakozási vagy táblával jelzett behajtási tilalom vagy korlátozás megszegése esetén a közterület-felügyelő is szabhat ki helyszíni bírságot.

A Testület a szabálysértés elkövetésének gyanújával összefüggő jogszabályok, valamint a szabálysértési törvényvonatkozó tényállásának ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, miszerint a szabálysértési tényállásszerűséget kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor annak jogalapjaként szabálysértés gyanújára hivatkozik a rendőrség –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy az adott intézkedéshez szükséges gyanú foka fennállt-e, és fenti jogszabályi rendelkezések alapján megállapította, hogy ez a gyanú fennállt.

A Testület megítélése szerint egy szabálysértés elkövetésének gyanúja bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend, közbiztonság védelme érdekében az Rtv. 13. § alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, továbbá megjegyzendő, hogy az Rtv. 44. § alapján közlekedésrendészeti intézkedés esetén az intézkedési jog akkor is megilleti a rendőrt, amikor egyébként jogsértésre utaló körülményt nem észlel. Mindezek alapján megállapítható, hogy ebben a tekintetben nem érte alapjogsérelem a panaszost.

A Testület – a hivatkozott jogszabályi rendelkezések és a megismert körülmények alapján – arra a megállapításra jutott, anélkül, hogy a szabálysértési ügyben állást foglalna, hogy az intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában járt el a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

3) A panaszos beadványában sérelmezte az eljáró rendőrök hangnemét és bánásmódját.

A rendőrök magatartásával kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv., azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A panaszos panaszbeadványában úgy nyilatkozott, a rendőrök az intézkedés során tiszteletlenek voltak vele szemben, megalázták és lopással gyanúsították meg.

Az intézkedést fogantató T. T. r. törzsőrmester és K. T. r. törzsőrmester 2014. szeptember 23-án, a kérdéses intézkedésről kelt jelentése szerint, az intézkedés során mindvégig tisztelettel, az előírásoknak megfelelően jártak el.

A fentiek alapján a panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható.

4) A panaszbeadványt a Testület a részrehajlás-mentes eljárás követelményének az érvényesülése szempontjából is indokoltnak tartotta vizsgálni.

A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül

intézkedni”. A rendőri fellépés, ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A panaszbeadványban foglaltak alapján arra lehet következtetni, hogy a panaszos megkérdőjelezi a részrehajlás-mentes intézkedés követelményének teljesülését a kifogásolt rendőri fellépéssel kapcsolatban. Erre vonatkozóan előadta, hogy álláspontja szerint azért szabhatták ki a helyszíni bírságot, mert nem adtak lehetőséget számára, hogy megkeresse a befizetést igazoló csekket, illetve a párja neve,- aki egyben az autó tulajdonosa is- több eljárásban is szerepel.

A Testület a rendelkezésére álló rendőrségi iratok, ezzel kapcsolatban kifejtették, hogy történt felkérés arra vonatkozóan, hogy igazolja a befizetést igazoló szelvényt, valamint, hogy az intézkedés az irányjelző használatának elmulasztása miatt kezdődött meg. A rendőrök az intézkedés folyamán, mindvégig a szabályokban foglaltak szerint, tisztelettel végezték munkájukat, semmilyen hátrányt okozó viselkedést nem tanúsítottak.

Mindezekre tekintettel a Testület, úgy foglalt állást, hogy a rendőri fellépés módja megfelelt az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének.

IV.

A Testület a szabálysértési eljárással kapcsolatos panaszelemek tekintetében, hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani. A Testület – a hivatkozott jogszabályi rendelkezések és a megismert körülmények alapján arra a megállapításra jutott,- anélkül, hogy a szabálysértési ügyben állást foglalna,- hogy az intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában járt el a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Az intézkedés során használt rendőri hangnem kapcsán a panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható. A rendőri fellépés módja megfelelt az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének.

Mindezekre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2015. március 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

A Testület az állásfoglalását az alábbiakra figyelemmel hozta:

- A panaszos 2014. augusztus 8-án előterjesztett panaszbeadványa (3 oldal)
- A Rendőrség által 2014. október 6-án a Testület részére küldött iratcsomag (19 oldal)

Az állásfoglalást kapják:

Popovics Noémi panaszos
8154 Polgárdi, Fáy ltp. 17/2.

Kovács Zsolt r. alezredes, rendőrségi főtanácsos
Székesfehérvári Rendőrkapitányság vezetője
8000 Székesfehérvár, Dózsa Gy. u. 3.

Irattár

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET